

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 324/2021-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom, Krivá 3, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tp 63/2019 a Krajského súdu v Košiciach v bližšie nešpecifikovanom konaní takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 24. mája 2021 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tp 63/2019 a Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v bližšie nešpecifikovanom konaní. Ďalej v ústavnej sťažnosti ústavnému súdu navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením okresného súdu č. k. 2 Tp 63/2019 zo 4. októbra 2019 bol sťažovateľ vzatý do väzby s odkazom na § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uznesením č. k. 7 Tk 1/2020 z 26. marca 2020 rozhodol okresný súd o ponechaní sťažovateľa vo väzbe. Následne uznesením č. k. 7 Tk 1/2020 z 1. decembra 2020 okresný súd zamietol žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby. Krajský súd

sťažnosť sťažovateľa podanú proti uvedenému rozhodnutiu zamietol uznesením č. k. 4 Tos 162/2020 z 31. decembra 2020.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na jednotlivé väzobné rozhodnutia vydané v rámci jeho trestnej veci a uvádza, že naposledy sa prepustenia z väzby domáhal žiadosťou, ktorá bola zamietnutá uznesením okresného súdu č. k. 7Tk/1/2020 z 1. decembra 2020 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 4Tos/162/2020 z 31. decembra 2020. Sťažovateľ namieta, že v jeho trestnej veci dochádza k zbytočným prieťahom v konaní, pričom poukazuje na narušenie plynulosti postupu konania v dôsledku zdĺhavého znaleckého dokazovania. Tvrdí, že v jeho trestnej veci nebolo hlavné pojednávanie vykonané takmer šesť mesiacov. V takomto postupe okresného súdu vidí porušenie požiadavky urýchleného prejednávania väzobných vecí (konkrétne sťažovateľ formuluje porušenie požiadavky „na urýchlené rozhodnutie o žiadosti o prepustenie z väzby“) a porušenie všetkých jeho označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho označených práv (konkrétne sťažovateľ formuluje porušenie požiadavky „na urýchlené rozhodnutie o žiadosti o prepustenie z väzby“) v dôsledku zdĺhavého postupu okresného súdu v rámci meritórneho prejednávania jeho trestnej veci.

5. Z petitu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tp 63/2019, čo je spisová značka primárneho väzobného konania, v rámci ktorého sa rozhodlo o prvotnom vzatí sťažovateľa do väzby, ako aj postupom krajského súdu v bližšie nešpecifikovanom konaní.

6. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, ktorý je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby jeho úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky

zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 154/2019, II. ÚS 88/2020).

7. Ústavný súd konštatuje, že obsah ústavnej sťažnosti sťažovateľa má zmätočný charakter. Námietku porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru možno ústavnou sťažnosťou kvalifikovane formulovať iba vo vzťahu k jednotlivým väzobným konaniam, prípadne väzobným rozhodnutiam, ktoré sú v rámci nich vydané. Sťažovateľ však v petite svojej ústavnej sťažnosti žiadne konkrétne väzobné konanie, v ktorom by sa rozhodovalo o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, neoznačil, v petite totiž označil iba prvotné konanie okresného súdu o vzatí sťažovateľa do väzby a v odôvodnení ústavnej sťažnosti iba vo všeobecnosti namietal, že v rámci meritórneho trestného konania v jeho trestnej veci dochádza k narušeniu plynulosti postupu okresného súdu. Zákonná náležitosť požadovaná § 123 ods. 1 písm. b) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), resp. jej vymedzenie jasným a určitým spôsobom, tak v ústavnej sťažnosti, predovšetkým v jej petite, absentuje.

8. V súvislosti s označeným nedostatkom ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ústavný súd ešte raz zdôrazňuje, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 162/2010, III. ÚS 206/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 594/2012, II. ÚS 102/2019).

9. Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní uzatvára, že ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, čo je dôvodom na jej odmietnutie pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2021

Peter Molnár
predseda senátu